

Forfatter: Heiberg, Johan Ludvig

Titel: Udrag fra De Nygifte

Citation: Heiberg, Johan Ludvig: "Nye digte - 1841", i Heiberg, Johan Ludvig: *Nye digte - 1841*, udg. af Klaus P. Mortensen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, cop. 1990, s. 120. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibergjl05val-shoot-idm140194650396176/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Nye digte - 1841

x. Afreisen

Fredrik

Sadl op min Hest og træk den frem!
Jeg vil ud i Verden ride;
Ei meer jeg bliver i mit Hjem,
For at savne, længes og lide.

Afsted! afsted! Min Hu staaer til
De vilde, fremmede Lande;
Ved høie Bjerge skilles jeg vil
Fra mit Hjem og ved dybe Vande.

Du Stork, som gennem Luften gaaer,
Laan mig din brede Vinge!
Du Lærke, som under Skyen slaaer,
Lad din Sang i mit Hjerte klinge!

Marie! Vilhelm! Jeg skilles fra Dem,
Nu rider jeg bort, naar De kjører;
Øde bliver mit Ungdomshjem,
Og fra mig vist aldrig De hører.

Men naar Jorden er kastet over os tilsidst,
Som idag over min stakkels Moder,
Da skal vi hos Ham mødes forvist,
Som er vor Gud og vor Broder.

Et Haandtryk, Vilhelm! Det er Afskedsbud
Marie! Deres Haand De mig række!
Jeg trykker et Kys paa dens Liliehud
Lad Kysset Dem ei forskrække!

O lad mig holde den en liden Stund!
Tilgiv mig denne Dvælen!
Lad mig fæste den til min brændende Mund!
O kunde jeg udaande Sjælen!

Nu slipper jeg den strax; und mig min Lod;
Betragt mig ikke saa bange!
O var der dog en dræbende Braad
Hos denne skinnende Slange!

Marie! see, jeg giver Dem den
Tilbage, med Taarer vædet! –
Og nu afsted! i det Fjerne hen!
Lad mig flye fra Dem og fra Stedet!

Der kommer Deres Vogn, nu stiger De derop,
Og jeg til Hest for at ride.
Farvel, farvel! – Galop, Galop!
Ud i Verden den vide!

Vilhelm

Beklag, Marie, den unge Mand!
Til dig har han sat sit Hjerte.
Jeg længe mærket har, at han
Led af forelsket Smerte.

Men hidtil har jeg det ikke sagt,
Du skulde det først erfare,
Naar Veien var tilbagelagt,
Naar i vort Hjem vi vare.

Marie

Saa du troer, du lærer mig noget Nyt?
Jeg selv ei skulde det mærke?
Har du glemt forleden vor Dispyt
Og mine Anelser stærke?